

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Naczelnika [...] Urzędu Skarbowego
w G.

przeciwko M.K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 lipca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda koszty
postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące
sześćset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej M.K. wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) należy zważyć, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie

postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Powołując się we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na przyczynę kasacyjną przewidzianą w art.398¹ §1 pkt 4 k.p.c.(oczywista zasadność skargi), skarżąca wskazała, że istotną kwestią do rozpoznania jest to, czy biorąc pod uwagę rozdzielność majątkową małżonków L. i R.K. możliwe jest orzeczenie bezskuteczności dokonanej na rzecz ich córki (skarżącej) darowizny nieruchomości w całości mimo, że w dacie wytoczenia powództwa R.K. nie był już dłużnikiem powoda, lecz pozostawała nim nadal jego żona L.K.. Chodzi więc najpewniej o istotne zagadnienie prawne, a więc przyczynę kasacyjną wskazaną w art. 398¹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przez istotne zagadnienie prawne należy rozumieć objęte podstawami kasacyjnymi i doniosłe z punktu widzenia wyniku przedstawionej skargi, zagadnienie prawne nowe, dotychczas w orzecznictwie nie rozstrzygnięte, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa oraz może mieć znaczenie także dla innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.). Niezbędne jest przedstawienie własnego umotywowanego poglądu prawnego skarżącego na to zagadnienie, wykazującego nie tylko zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu jego rozstrzygnięcia, ale przede wszystkim wadliwość przyjętego przez Sąd drugiej instancji rozwiązania

postawionego problemu przy wykorzystaniu zapatrywań prawnych wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na kanwie jednoznacznych i stabilnych ustaleniach faktycznych wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Sformułowane we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zagadnienie nie ma wskazanych cech, albowiem zostało już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zwłaszcza w uchwale z dnia 12 maja 2011 r., III CZP 19/11, OSNC 2011, nr 12, poz. 132 oraz w uchwale z dnia 12 maja 2011 r., III CZP 15/11, OSNC 2012, nr 1, poz. 1), w których stwierdzono, że wierzyciel, którego dłużnikiem jest jeden z małżonków, może żądać na podstawie art. 527 § 1 k.c. uznania za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej przez oboje małżonków i dotyczącej ich majątku wspólnego, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania w myśl art. 41 § 1 k.r.o. W niniejszej sprawie oboje małżonkowie K. pozostawali w ustroju ustawowej wspólności małżeńskiej oraz oboje byli dłużnikami Urzędu Skarbowego z tytułu należności publicznoprawnych związanych z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą w momencie zawarcia z pozwaną czynności prawnej, objętej skargą pauliańską, zaś ustawową wspólność majątkową wyłączyli umownie dopiero w 2013 r. W uzasadnieniu wskazanych wyżej uchwał przytoczono orzeczenia oraz zawarto rozważania prawne, w świetle których nie ma w istocie potrzeby kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego na poruszone przez skarżącą zagadnienie prawne, skoro L.K. jest nadal dłużniczką powoda (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia z dnia 24 października 2003 r., III CZP 72/03, OSP 2004, nr 9, poz. 116, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2003 r., IV CKN 204/01 OSNC 2004, nr 9, poz. 138).

W związku z niewykazaniem istnienia przyczyny uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powoda, który złożył odpowiedź na skargę oparto na art. 98, 99 i art. 108 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.